

EVROPSKÁ FEDERACE

MEMBER M. C. L. PRESS CENTRE

JEDINÝ ČESKÝ KONSERVATIVNÍ LIST VE SVOBODNÉM SVĚTĚ. • THE ONLY CONSERVATIVE PERIODICAL IN CZECH LANGUAGE.

TORONTO — CANADA FEBRUARY 9, 1963

ADRESA: 38 WARDEN ST., TORONTO 14, ONT. CANADA

Viktor Dyk:

Pozdrav k novému roku

Nedočkali se, mrtvi jsou,
kdo chtěli s námi býtí světa do skonání.
Nedočkali se, mrtvi jsou,
kdož mladí padli v cizích zemí pláni.
V neznámé půdě leží neznámí.
Jde vítr jarní, květy omámí.
Nedočkali se, mrtvi jsou.

Nedočkají se, mrtvi budou,
snad my, snad vy, snad my i vy.
Má slunce západ ještě barvu rudou
a horizont je zrána hrozivý.
Sčítl jsi padlé, sečteš ty, kdo padnou?
Zvadi-li květ, víš, které ještě zvadnou?
— Nedočkají se, mrtvi budou! —

Pozdravujeme českou budoucnost,
pozdravujeme lepší lidstva doby.
Pozdravujeme lepší mohoucnost,
bezmocné děti útlatu a mdloby.
A třeba těžkou cestou nedojdem',
my viděli jsme zaslíbenou zem'.
Pozdravujeme českou budoucnost!

Words of a true Patriot

My career has been destroyed in its usefulness to my country. I cannot accept retirement with its emoluments and benefits. To do so would be a compromise with my principle.

I take leave of military duty with a heavy heart. I must find other means of serving my country in the time of her great need, in order to pursue the dedication of a lifetime.

To do this, I must be free from the power of little men who, in the name of my country, punish loyal service to it. No man can judge this nation and its emergency with respect to my performance on the field of battle past or future, my devotion to country, my obligation to this Congress or to the parents of a son.

We are at war. We are infiltrated. We are losing that war every day. Are our hands tied, yours and mine? We need a substitute for defeat. If it is not within the power of this Congress to provide it — then the people of these United States are not truly represented.

I agree with General Douglas Mac Arthur, quoted elsewhere in this document, that the application of the executive power has become so inordinate that members of the armed forces have been subjected to the most arbitrary and ruthless treatment for daring to speak the truth in accordance with conviction and conscience.

The encroachment upon the responsibility of the legislative branch to regulate the military conduct is the very encroachment now turned upon me.

In defeat, I am in good company. Failure to know the enemy, failure to understand him on all his fronts, failure to prepare completely to battle him to the ultimate in the defense of the United States, only gives him aid and comfort described in our Constitution as treason.

There can be no co-existence on the battlefield.

General Edwin A. Walker

Evropská Federace

750 LET ČECHY KRÁLOVSTVÍM

Čeští Federalisté usilovali již dávno před 1. lednem 1958, — kdy smlouvou v Římě utvořeno Evropské Hospodářské Soutěžení — o Spojené Státy Evropy, zcela ve smyslu prastarých českých snah po jednotě v Evropě.

Stačí připomenouti, že to byl náš národ v patnáctém století, který za krále Jiřího z Poděbrad prosazoval prvý plán Jednoty Států Evropy; že to byl ten starý pud sebezáchovy, který nutil Čechy, aby nabízeli jiným nevelkým národům střední Evropy — federální zřízení — proti rozpínavosti a útlatu mocných.

Můžeme tedy býtí právem hrdi na to, že dnes konečně je uskutečňována tato stará česká idea a že přináší posilu a naději všem těm na světě, kteří chtějí žítí dle slov Kristových.

Německo, rozbité a poničené se zvedlo z troskek a stalo náhle jedinou velkou průmyslovou zemí bez nezaměstnanosti! A ke všemu ještě najednou Němci a Francouzi si podali ruce, slavnostně zakopali válečnou sekeru s níž si rozbíjeli hlavy po staletí!

My však máme radost a pocit zado-

stiučnění, že myšlénka federální Evropy — námi po léta propagovaná se uskutečňuje.

Nám nejde a nemůže jít o to, abychom sjednotili všechny Čechy v exilu, „Herben, Peroutka“, a těch „malých co máme mezi námi“, nýbrž o to, abychom uvědomili všechny, kteří dovedou politicky chápat, že CSR patří minulosti; budoucnost může býtí jen ve Federaci evropských národů.

Jde o velikou změnu. V tomto zápase moje „Já“ je slovem nic nám neříkajícím.

My však jsme zde, jak jsme byli! Naši odpůrci obhájcí pana Beneše jsou mezi námi, budou se snažit převzít naši myšlénku a kopírovat náš ideál za který již dlouho bojujeme. Budou nás opět napadati slovy „McCarthyty nacisty a antisemity! Docela podle Stalinského vzoru.

Musíme dále doufati, věřiti a pro to pracovati, aby také brzy poskytla svobodný, lepší život i těm našim ve staré zemi, dnes tak ponížené, trpící pro ty zvedáme prapor „NOVÉ SVOBODY.“

Židé jako spojenci a učitelé

Národ židovský je pozoruhodnějším nežli většina jiných národů proto, že je to starý národ historický, biblický, s velkou zkušeností, vykoupenou trpkým utrpením staletí.

Židé, jako celek, mohou nám býtí v mnohém vzorem a také výstrahou! Po dlouhé věky žili roztroušeni po světě tak, jako je nynější náš exil. Od nich musíme se učiti, jak se i za takového stavu organisovati, jak si vzájemně pomáhati. Až do příchodu Hitlera, Židé se mezi sebou krutě hašteřili a prali. Asi stejně tak, jako čs. exil. V tom nám musí býtí výstrahou! Poučení z tohoto odstrašujícího příkladu Židů nesmíme čekatí na nějakého druhého Hitlera — aby snad i nás spojil nějakým „anti-čechismem“.

Na druhé straně chytří Židé by nám mohli býtí učitelí v tom, že dokázali vybudovati světovou zionistickou organizaci, která na konec pomohla založit samostatný stát — Israel.

V dnešní době, kdy materialismus zmohutněl, často slyšíme, více nebo méně pošestilé výtky, že vinu na tom, že se nám všem těžce žije, má Židovstvo.

Naši političtí odpůrci socialisté, aby zakryli svoje vlastní nedostatky používají nesprávně proti nám strašného slova „anti-semitismu“ nebo „fašismu“, aby nám tímto ošepaným žargonem škodili. Oběma těmto pojímům nejméně rozumí ti, kteří je používají jako nadávky.

Ježto fašistická Itálie byla spojencem Hitlerovým — tedy také naším nepřítel-

em národním — pojem „fašismu“ je propagačně již druhé desetiletí zneužíván socialisty. Protože Musoliniovi fašisté rozdrtili roku 1922 komunismus v Itálii, je pojmu „fašismu“ zneužíváno ve smyslu pojmu „anti-komunismu“.

Na to my pravíme, že zákony Boží a lidské, jak my jim rozumíme, hlásají, že každý jednotlivec má právo užívati svobody jen tak, aby nebránil užívání svobody svému bližnímu. Jsme tedy nejen proti socialismu-komunismu, ale proti každé diktatuře — fašismu.

Nepřátelství osobní nebo nevráživost musíme překonávati dobrou vůlí a kamarádstvím. Vzpomeňme také, že v době prvé světové války Židovstvo nám dalo našeho věrného spojence a vlastence Adolfa J. Sabata. Že během druhé války cíle a snahy Čechů a Židů byly společné a že dosud Židé nezapoměli, že Češi byli prvým národem, který ústavně zajistil práva Židů. Jestliže někteří Židé pomáhají marxistickému zlu, nebo dokazují obhajovat špatného Žida Hilsnera — nesmíme viniti Židovstvo jako celek a projevíli přání, aby všichni lidé dobré vůle poznali ji rozpoznáním rozdílů mezi dobrem a zlem a aby též Židovští podnikatelé a obchodníci stáli s námi na cestě Boží — na cestě Nové SVOBODY!

Tento a příští rok, bude pro nás všechny rokem zkoušky. Rozumní lidé vědí co nás očekává a proto je třeba vyvarovat se nesmyslům, které jsou uměle rozšiřovány.

J. T.

To je naše velká pýcha a radost. Již před 750 lety byly Čechy královstvím. Velký stát velkého národa. Naše království není o nic mladší a méně slavnější nežli Anglie. Čechy za Přemysla Otakara II. sahaly od Krkonoš až k moři středozemskému!

Seďm a půl století je dovršeno ode dne pro dějiny zemí českých velepatrného kdy 26. září 1212, vydán majestát císaře Bedřicha II., slavná Zlatá Bulla o království Českém. Po staletí chována v pečlivém opatření na hradě Karlštejně. Zničena byla patrně s jinými majestáty v dobách pobělohorských. Veliký vykonala úkol; byl' tento majestát Bedřichův nejstarším privilegiem na svobody země české. Od Karla Velikého po celých 400 let usilováno panovníky německými o zničení samostatnosti zemí českých všemi prostředky možnými a byly doby, že málo scházelo a byly by se plány matky Germanie již tehdy zdařily; když hašteřiví Přemyslovci podávali si dveře v residenci krále německého; kdy se zrazovali nevrájem, aby dosáhli trůnu.

Jedním z nejvýznamnějších Přemyslovců byl Přemysl Otakar I., jenž přesto, že prvý prováděl obsáhlou kolonizaci Němců v Čechách, obdařiv je právy a výsadami, jímž nikdy se netěšili vlastní synové této země, že takto zavínil oslabení živlu českého, přece pro země české učinil více, než kdokoli před ním. On položil hráz tomu neustálému míchání se cizinců do věcí českých tím, že — oh, jaká to ironie! — sám chytře se vmísil do věcí říšských. Dovedl totiž tak promyšleně zakročiti ve sporech mezi stranou papežskou a císařskou, že nejprve Filip Staufský r. 1198 a po něm papež r. 1204 prohlásil Čechy královstvím, k čemuž o 8 let později přišlo i potvrzení císařovo Bullou výše zmíněnou. Vévodství české stalo se definitivně královstvím, hodnost královská potvrzena dědičně v rodu Přemyslovců a po vymření jeho měl sněm český právo nového krále si voliti. Tím zmizel i poslední stín lenní závislosti, jakou chtěli Němci vyvozovati z poplatku 120 volů a 500 hřiven stříbra, jehož jedině dosáhli za dob nejkrutějších nájezdů francouzských a pozdějšího úsilí mocného krále Slovanobijce Jindřicha Ptáčníka. Nad to bylo ustanoveno, že království české má trvati ve starodávných hranicích svých, a vše, co bylo od něho odcizeno, že má zase k němu býtí navráceno. Konečně i poměr duchovenský byl upraven; králům českým přiznáno bylo výslovně právo, dosazovati biskupy v zemích českých. To bylo důležitosti veliké; tak zajisté byla vzata Němcům nejlepší a nejčastější příležitost, strkati prsty do věcí českých.

A není národa, který by se mohl pochlibit tak starobylou a tak slavnou hymnou národní, jako je chorál svato-václavský, tou písní naděje a útěchy, písní starou více než šest století, jež nese se k nám z hlubin minulosti.

Sensační odhalení politiky — dějin — nedávné minulosti, nové, dosud neuvěřitelné dokumenty ze 113ti archivů Evropy i Ameriky přinese dílo: BOJ O ČESKOSLOVENSKO!

Adresa: Dr. A. J. Kalina, PO Box 6195 Cleveland 1, — Ohio, U.S.A.

AARON BUDIMBU THE FUTURE MINISTER OF CONGO

(REPORT CONCERNING THE UNIVERSITY OF THE 17th NOVEMBER IN PRAGUE)

This report could be more appropriately called the "Academy of Slavery." The Cominform was behind the opening of this University which is the third of its kind, one being in Moscoowand another in Leipzig, East Germany. The one and only aim of these Universities is the training of large numbers of young people who will, in the near future, help to bring the free world under Communist Rule.

The title of this University of the 17th, of November is a showpiece of Russian irony. On the 17th of November 1939, the students of Prague University revolted against their German oppressors. Few people in the West know of this. But the Czech nation remembers the blood of the shot and massacred students, and witnessed the closing of all universities on Czech territory, and so barring the whole nation from tertiary education. Today, the banner only, of oppression has changed. The Swastika is gone; the Hammer and Sickle arrived, both equally alien to the Czech nation! And equally alien are the students on the new University. They are not Czechs, but Africans.

The Czechs are known as excellent hosts, and in their homes their guests are equal to gods. Had this University been created in free Czechoslovakia, the students would have been made welcome by everybody, would have been trained thoroughly in whatever profession they chose; the way of life of Czech citizens would have left its impression on them gradually, rather than been imposed by force. And finally they would have been sent home as valuable and competent citizens of whatever country they may have come from, and with a banner "helped by Czechoslovakia." The farewell would have been warm and sincere, as Czechs have never known a colour bar.

But listen to a contemporary account: Aaron Budimbu is an African from Congo, he is one of the 3500 African students from Algeria, Morocco, Sudan, Abyssinia, Madagascar, Ghana, Tanganyika, Nigeria, Angola etc. The has chosen a profession and the Communists in Prague have given him the opportunity to study without a single dollar of expense. Aaron Budimbu and the others will receive, along with free education, a generous allowance; good board and decent clothing; also for nothing. Or perhaps something is expected of them in return. Apart from his professional lectures, Aaron Budimbu will have to attend compulsory lectures in Dialectic Materialism and other theories born from sickened brains, all constituting one philosophy how to enslave the whole of human race. Aaron, wide eyed, is dazzled by the comfort, and has never experienced such luxuries as at the Pra-

gue College; and he became a good pupil who is willing to absorb and digest everything the gowned teacher seeks to implant. And before he can awaken to the truth, Aaron will be ready to spread this learning wherever he goes. So far he has learnt to write from left to right the Latin Alphabet.

Aaron has a girl friend — a white girl. The Party took care of that. He is very proud and takes her to the best Night Clubs and the most elegant hotel in Prague, the Yalta. Here he sits among other whites and is served by whites. No colour bar, no race distinction. That is what Aaron thinks. He does not know the instructions the party gave to the girl. Should she become pregnant, she will be entitled to an abortion. She has served the Communist regime well; therefore her medical fees will be free too. The Comrades have won the first indoctrination round.

Aaron Budimbu, soaked full like a sponge with dialectic materialism, will return to his native country and immediately become a political leader, spreading to his own people the news of his wonderful experience. He will tell them about everything during their siestas taken in the hottest part of the day. He will paint the same picture of good food, modern living, plenty of money and the friendliness of white women in Communist Czechoslovakia. And his hungry, dirty fellow citizens will not know, and perhaps Aaron himself did not know, that the Czech students in their own country had demonstrated against the Education Authorities. These hungry and poverty stricken students could stand no longer the preferences given to foreign students. Under normal circumstances they would have raised no objections. But the stomach is a cruel master and Czechoslovakia is a small country, 3500 students given free education and living cost a fortune, and someone has to pay. But Aaron was lucky that he came from Africa and therefore could start "nibbling" the fifth column so necessary for the conquerors. The Comrades have won the second political round.

In a short time Aaron Budimbu will have made a career of his political life, as expected of an educated man amongst primitives in a newly-created state. Perhaps he will become the Minister of National Economy or the Defence Minister, according to his particular education. . . . He will enforce decisions as to where to place orders for goods necessary to his rather thinly-industrialised country. He will remember Czechoslovakia and place orders for machine guns, tanks, artillery, heavy trucks and ammunition with Communist nationalised factories. The dams, railways, buildings he needs, he will order from Cze-

choslovakia. How will his country pay? Perhaps it will repay its debt with its own products if they are of any utilitarian value to the Communists. Or maybe it will utilise the dangerously easy credit the Communists are giving. Whichever way he chooses, the Comrades have won the third, economic round.

Is there a fourth round? Indeed yes: The world.

Unless we do something about it, something radical like Senator Mundt has shown us in his proposal for the creation of the Academy of Freedom, we are defenceless.

The Right will not win on itself; God will not help us unless we help ourselves. We must move to counteract Communist indoctrination, and the move must be made immediately. Remember we have lost the first three rounds. Just to show you what is done in everyday life in Communist dominated countries here is a small advertisement, from the Czech weekly "Tvorba."

The Vice-Chancellor of the Charles University in Prague requires one qualified assistant for the Department of Marxist Philosophy and one qualified assistant in Scientific Communism at the Institute for Physical Education and Sport, which is a faculty of the Charles University. How would prospective students of U.S.A., Canada, Australia etc. for our Diploma in Physical Education react if they were to be examined in subjects like Dialectical Materialism, Marxist Philosophy or Scientific Communism? One can imagine what is required of Prague students of Economics, Social Science and Political Science.

As round No. 4. is due very soon, we must be familiar with the weapons of our enemy; not only military weapons, but also those cultural and economical. The time has come when the decision will fall in the fourth round. Many beautiful thoughts have been aired about freedom. But we need more than beauty; we need a little practical action so well expressed by U.S. Senator C. Mundt: "We are here to save Freedom and not to praise it."

I'm sitting in Australia looking anxiously towards the North. There is West New Guinea. I wonder how many natives of this part of the world will be soon sitting in the Academy of Slavery in Prague absorbing the teaching of the same people who robbed me of my home and everything I have loved. I'm a citizen of Australia now. I must do something in my small way about it. If everyone of us will be taught how to regulate our small rivulet, we soon will join into one powerful stream. In this way we can perhaps prevent the day when awaking we could easily hear that Charlie Kaisiepo, the fuzzy wuzzy, from Kairuku is my Minister of Interior. I have not voted for him.

Benedikt, Melbourne - Australia

Zvítězí opět naše staré hvězdy:

VÍRA, NADĚJE a LÁSKA?

To byly ty velké hvězdy, které posilovaly, dodávaly odvahu k překonávání těžkostí života, našim předkům po staletí a s úspěchem. O tyto hvězdy nás připravil barbarský komunismus. K nim se vrátíme při boji o Novou Svobodu pro všechny Čechy a Slováky. Upisujte spis podávající návod k tomu s úspěchem vítězství této boj. Přihlášky na zlevněné české vydání za \$ 8.50 přijímá autor dr. Ant. S. Kalina na adrese: PO Box 6195, Cleveland 1, Ohio, U.S.A.

JEDNOU VĚTOU...

• Vladimír Pekelský, vydavatel „BOHEMIA“ a „ZBORNÍK - Bohemia“ se stal vedoucím českého oddělení rozhlasu Deutsche Welle, který vysílá denně do Československa — ve 12.00—12.30 hod. střeoevropského času na krátkých vlnách, 31, 41, 49 m.

• Senátor K. Mundt, U.S.A., se připravuje na cestu do Austrálie.

• BOJ O ČESKOSLOVENSKO, velký spis jímž zahájíme zápas o Novou Svobodu lidu Čech, Moravy, Slezka a Slovenska. Přihlášky přijímá autor: Dr. Kalina, PO Box 6195, Cleveland 1, Ohio — U.S.A.

• Zimmer Zd., katolický pracovník v Hamiltonu Kanada, obdržel diplom s Papežským pozhánáním.

• „NEDĚLE“ je misijní věstník, řídí P. F. Dostál, S. J. — adr.: 4605 W. Broadway, Montreal 28, Que. Canada.

• Fred Stinson, nejbojovější býv. konservativní poslanec, Kanadského Parlamentu — jmenován byl členem čestného výboru L.V.S.

• Kanadská Slovenská Liga, vydala ročenku pro rok 1963 — na str. 65 od K. Čulena „Hodnota Masarykova slova“. V článku je napsán dopis T. G. M. . . . Msgr. A. Hlinkovi.

• „ZVLÁŠTNÍ“ — nový výbor je připravován — v Cal. U.S.A., na kterém promluví t. pán.: Arthur Schlesinger, Cyrus Eaton, Alger Hiss, Gunther Stein, Ben Hecht, Owen Lattimore.

Postoj světa k Čechům a Slováky v minulosti, přítomnosti a dnešní stav exilu popíše BOJ O ČESKOSLOVENSKO.

• „Nový Život“ vydávaný v Římě — přináší proslav sv. Otce při zahájení koncilu, mezi jiným toto: . . . Při vykonávání Našeho pastýřského úřadu nejednou dolehnou k nám názory některých lidí, kteří jistě planou horlivostí o svaté náboženství, avšak nedívají se na vše s dostatečným pochopením a s rozumným úsudkem. U dnešní doby vidí jen opovržlivost a nebezpečí; říkají, že naše doba ve srovnání s předcházejícími je daleko horší; a chovají se, jako by se ničemu ne naučili od dějin, které přece jsou učitelkou života, jako by za dob, kdy se slavily předcházející koncily, vše bylo v pořádku co do křesťanských mravů a svobody Církve . . .

• Common Market — může Spojená Evropa v blízké době představovat hospodářsky a tedy i politicky, ohromnou moc — bude schopna převzít vedení světa? Stane se Amerika a Rusko — pouhým předmětům Spojené Evropy? To budou v příštích měsících hlavní komentáře „Svět. Listů“.

• Anglie, ještě neřekla rozhodné slovo „O VSTUPU DO COMMON MARKET“ — proto tolik nesnázi má nynější Kanadská vláda, která nemá mnoho chuti přistoupit k velkým „K“.

• František Hašek, vydavatel listu ZPRÁVY ŽOS, které přest. vycházet-připravuje na jaro v Torontě Kanada, časopis v anglickém jazyku. (gratulujeme.)

• Dr. Josef Kalvođa, San Diego, Cal. U.S.A., přispívá do Amerických časopisů hodnotnými a odbornými články.

• Češi a Slováci — první národové světa, zahájili boj proti komunismu již roku 1918 — podrobnosti o tom přinese BOJ O ČESKOSLOVENSKO!

• Zajímáte se o budoucnost Čechů a Slováků? Příští úspěšná politika národa předpokládá přesnou znalost politiky minulosti! Nezbytnou politickou encyklopedií bude připravovaný spis BOJ O ČESKOSLOVENSKO. Přihlašte se zavčas, aby i pro Vás byl rezervován výtisk za zlevněnou cenu \$ 8.50. Přihlášky řiďte na adresu autora: Dr. Antonín S. Kalina, PO Box 6195, Cleveland 1, Ohio, U.S.A.

Příští číslo vyjde v květnu 1963. Líbilo se, pošlete příspěvek k úhradě nákladů tisku s udáním přesné adresy, abychom mohli zaslati příští výtisky, adresa: 38 Warden St., Toronto 14, Ont. Canada. Telefon CL. 1-6182.

Pobyt dra Kaliny při cestě na Západ v lednu, únoru a březnu 1963:

Kancelář dra Kaliny a hnutí Nová Svoboda — upozorňuje příznivce a zájemce na data a místa pobytu dra. Kaliny během jeho turné střední a východní Kanadou a Spojenými Státy:

- 6. až 10. února: Vancouver, B.C., Canada — Georgia, Hotel
- 11. až 12. února: Seattle, Washington, U.S.A., Camlin, Hotel
- 13. února: Portland, Oregon, U.S.A. — Sheraton, Hotel
- 14. až 21. února: San Francisco, Calif. U.S.A. — St. Francis, Hotel
- 22. až 25. února: Los Angeles, Calif. U.S.A. — Statler-Hilton, Hotel

Na programu jsou tyto další, ještě přesně nestanovené zastávky: Denver, Colorado, St. Louis, Missouri — atd.

Snažně prosíme ty z našich přátel, kteří mají známé v oblastech, jimiž dr. Kalina projíždí, aby laskavě včas sdělili jejich jména i adresy.

Dr. Kalina touží se osobně poznati s pokud možno největším počtem našich krajanů a jsme jisti, že bude velmi vděčen za Vaši pomoc.

Ústředí v Clevelandu bude stále udržovati telefonický styk s dr. Kalinou za jeho cesty a též důležitá korespondence bude za ním posílána.

Adresa: Dr. A. S. Kalina, PO Box 6195
Cleveland 1 — Ohio, U.S.A.

9 ROKŮ NAD ÚMRTÍM
SEDLÁKA RUDOLFA BERANA
(1. března 1954.)

Zamyslíme-li se nad osudem Rudolfa Berana, musí vyvstat v naší mysli onen výstižný dojem, jako když chytíte zloděje při krádeži a on vám řekne do očí, že vás přišel navštívit. Asi zrovna tak, jako když socialisté a národní fronta chtějí dělati z něho hrdinu. Nejdříve jej odsoudili a dali do vězení, ve kterém dotrpěl a po jeho smrti jej oslavují.

Socialismus není jen bezohledný obchodník se zeměmi, ale i otrokářský obchodník s lidmi, kterým demokracie neznamená socialistickou diktaturu, ale službu lidské svobodě, lidskému právu a blahu. Rudolf Beran byl z tohoto důvodu také jednou z obětí krví zbrocené retribučně-dekreto-socialistické justice.

Proč? Poněvadž byl jedním z nejzásadovějších odpůrců marxismu a protože byl lidský, národně snášenlivý, upřímný, člověk pracující pro skutečné blaho národa. Beran zrušil rudozeleňnou koalici, zakládal dělnické odbory, a jeho vlivem byl urovnán poměr mezi Vatikánem a ČSR.

Byl to Beran, který svým vlivem přispěl k jmenování arcibiskupa dra Kašpara kardinálem. Očistil též republikánský tisk od mezinárodních volno-myšlenkářských vlivů podporujících v té době socialismus a vedl stranu v duchu křesťanské tradice našeho národa.

A byl to sedlák Rudolf Beran, jemuž byla svěřena dějinná úloha po Benešově zradě, aby vedl národ a vlast v počáteční chvíli dlouholetého utrpení, jež neskončilo dodnes. V téže době napravil Beran politický přehmat Benešův proti dohodě se Slováky tím, že otevřel spolu s K. Sidorem v lednu 1939 první slovenský autonomní sněm. Postavil se v oněch krutých letech v čelo naší vlasti a zaručil existenci Strany práce s pro-národním programem.

To byl důvod, proč jej nacisté ihned po okupaci odstranili z politického života a později zatkl. Jeho trpký úděl nebyl však skončen porážkou nacismu. Byl ihned zatčen v roce 1945 pochopy socialistické justice a uvržen po druhé — nevinny — znovu do žaláře, ve kterém před 9ti léty dotrpěl.

Jeho umučení je balvanem na svědomí profesionálních politických demagogů „Národní fronty“.

J. T.

LIBUŠIN SOUD!

(Jen některé verše.)

Aj Vltavo, proč kalíš svou vodu,
proč kalíš svou vodu stříbropěnnou?

Jak bych já své vody nekalila,
rodni bratři když se spolu sváří,
bratři rodni o otcovský statek.

Sváří se to krutě mezi sebou lýtý
Chrudoš na Otavě křivé,
na Otavě křivé zlatonosné,

Štáhlav chrabrý na Radbúze chladné,
oba bratři, oba Klenovici,
ze starého rodu Popelova,
který přišel s pluký Čechovými
v tyto žrné kraje přes tři řeky.

Přiletěla družná vlašťovice,
přiletěla od Otavy křivé,
usedla pak na prostranné okno
v Libušině otců zlatém sídle,
bédovala smutně, naříkala.

Zaslechla to jejich rodná sestra,
rodná sestra v Libušině dvoře,
poprosila vyšehradskou kněžnu,
aby právo ustavila v sporu
a pohnala její bratry oba
a je po zákonu rozsoudila.

(10—12 století — tak zv. „RUKOPIS ZELENOHORSKÝ“) Přeloženo do novodobé češtiny v roce 1886.)

Tato báseň je převzata z knihy, českého vlastence — L. Matouška.

RKZ

Our Goal must be Victory

Our strategy must be primarily offensive in nature. Given the dynamic, revolutionary character of the enemy's challenge, we cannot win merely by trying to hold our own. In addition to paring his blows, we must strike our own. In addition to guarding our frontiers, we must try to puncture his. In addition to keeping the free world free, we must try to make the Communist world free. To these ends, we must always try to engage the enemy at times and places, and with weapons, of our own choosing.

In all of our dealings with foreign nations, we must behave like a great power. Our national posture must reflect strength and confidence purpose, as well as good will. We need not be bellicose, but neither should we encourage others to believe that American rights can be violated with impunity. We must protect American nationals and American property and American honoreverywhere. We may not make foreign peoples love us — no nation has ever succeeded in that — but we can make them respect us. And respect is the stuff of which enduring friendships and firm alliances are made.

We should adopt a discriminating foreign aid policy. American aid should be furnished only to friendly, anti-Communist nation that are willing to join with us in the struggle for freedom. Moreover, our aid should take the form of loans or technical assistance, not gifts. And we should insist, moreover, that such nations contribute their fair share to the common cause.

We should declare the world Com-

munist movement an outlaw in the community of civilized nations. Accordingly, we should withdraw diplomatic recognition from all Communist governments including that of the Soviet Union, thereby serving notice on the world that we regard such governments as neither legitimate nor permanent.

We should encourage the captive peoples to revolt against their Communist rulers. This policy must be pursued with caution and prudence, as courage. For while our enslaved friends must be told we are anxious to help them, we should discourage premature uprisings that have no chance of success. The freedom fighters must understand that the time and place and method of such uprisings will be dictated by the needs of an overall world strategy. To this end we should establish close liaison with underground leaders behind the Iron Curtain, furnishing them with printing presses, radios, weapons, instructors: the paraphernalia of a full-fledged Resistance.

We should encourage friendly peoples that have the means and desire to do so to undertake offensive operations for the recovery of their homelands. For example, should a revolt occur inside Red China, we should encourage and support guerilla operations on the mainland by the Free Chinese. Should the situation develop favorably, we should encourage the South Koreans and the South Vietnamese to join Free Chinese forces in a combined effort to liberate the enslaved peoples of Asia.

Sen. Barry Goldwater

Knihy musí ven - z papírové opony

Největším majetkem, který mají komunisté k dispozici, není vodíková bomba a rozhodně ne satalitní národy, nýbrž světová neznalost jejich taktiky, strategie a záměru. Je třeba, aby si svobodné národy konečně uvědomily, jaké nebezpečí jim hrozí se strany nepřátel a aby se naučily ihned odhalovat komunistickou propagandu, at' už pochází z úst kterékoliv osoby.

Úspěch komunistické linie po celém svobodném světě je z velké části výsledkem vychytralých hesel, urážek a činnosti sovětských agentů, jakož i osvědčené reklamní opakovací taktiky. Ústředním činitelem tohoto úspěchu však je potlačení pravdy. „Papírová opona“ — záhadné spiknutí, mlčení v knižním a novinářském světě, které zabránil uveřejnění pravdy. Vlastenci, spisovatelé, kteří odmítnou následovat vrchních rozkazů, jsou dáni na černou listinu, odstraněni z časopisů, — a jejich články nebo knihy se neobjeví ve školních a veřejných knihovnách.

Některé knihy by se byly staly velmi populárními. Měly by být v každé domácnosti — v každé školní a veřejné knihovně, a v knižních obchodech. Všechny však, jak se zdá, a jak se nám musí zdát narazily na Papírovou oponu. Byly dány na černou listinu nebo zcela ignorovány knižními kritiky, od-

straněny z knihoven a pohřbeny pod pultem v obchodech.

Nejlepším důkazem o tom, jak naši levicáci páli knihy, jest potlačení zpráv kongresních a jiných výborů. Časopisy se o nich nezmíní, tisk jim nikdy nevěnuje pozornosti. Všechny knihovny a novinářský svět s nimi nakládá, jako by prostě neexistovaly. Dostanou-li se náhodou do knihoven, nenajdete je v katalogu.

Whittaker Chambers, autor knihy „Witness“, prohlásil, že zprávy kongresních výborů jsou nejtutlanějšími vládními dokumenty, které dnes existují. Proč?

Každý z nás si však musí uvědomit, že první fronta v boji proti komunismu není v Evropě, na Korei nebo v Číně, ale zrovna zde. V našich knihovnách, knižních obchodech, ve školách a jinde. Ve čtenářské hale v našich klubech, v čekárnách lékařů, na našich vlastních stolech a kdekoli jest rozprostřena čtba o našich národních a světových záležitostech.

A co jest nejdůležitější, mluvíme pěkně nahlas! A nechme se slyšet, at' už jsme kdekoli. Pišme pravidelně tucty dopisů a žádostí našim poslancům, senátorům, členům kongresů a jiným.

Věc svobody jest v našich rukou. BUDEME MĚNĚ SNAŽIVÍ A PILNÍ NEŽ NAŠÍ ODPŮRCI!

Střední „třída“ - ozdobou civilisace

Chceme tvrdit, že střední stav má zásluhu na vyvrcholení civilisace. Je tvůrkyní civilisace, poněvadž je jedinou třídou, neustále připravenou přijít k určitému závěru.

Není dosti bohatou, aby si mohla všechno dovolit a není natolik chudou, aby neměla nic a často si musí vybrat: volit mezi bohatě prostřeným stolem a vybranou knihovnou; mezi cestováním a luxusním městským příbytkem; mezi automobilem a lepší školou pro své děti. Má mnoho přebytečných věcí kterých libovolně užívá podle své potřeby.

Avšak vždy jen po ustavičném užívání své schopnosti volit.

Život střední třídy je tudíž dlouhým cvičením reflexe a vůle ovládnutí sama sebe.

Když boháč zbohatne a ubožák ještě více schudne a méně lidí žije pod neustálou zodpovědností svých rozhodnutí, věk velkoleposti vstupuje do úpadku.

Vytvoření a dání podnětu k dlouhému životu, ve kterém je volba jak v myšlení tak i ve skutcích, by mělo býti předmětem veškeré výchovy.

JEDNOU VĚTOU...

• Zajímáte se o budoucnost Čechů a Slováků? Přihlaste se zavčas, aby i pro Vás byl rezervován výtisk za zlevněnou cenu \$ 8.50. Přihlášky řiďte na adresu autora: dr. Ant. S. Kalina, PO Box 6195, Cleveland 1, Ohio, U.S.A.

• Ing. Fred Fiala, který přeložil od senátora B. Goldwatera do češtiny THE CONSCIENCE OF A CONSERVATIVE — připravuje otevřít privátní školu pro cizí jazyky ve Phoenix, Ariz. U.S.A.

• Senátor J. Tower, rep. — konser. ostře odsoudil liberalismus v Americe.

• General E. A. WALKER, žaluje Associated Press „reportéra“ Van H. Savella, o 2 miliony dolarů — pro absolutně nepravdivé zprávy o jeho zatčení. (Ind. American).

• „Voice of Freedom“ je orgán 18ti národnostních skupin — vycházející v anglickém jazyku; adresa: 194 Bartlett Ave., Toronto 4, Ont. — Canada.

• „ZPRAVODAJ“ — přináší v posledním prosincovém č. 12, velmi hodnotné články; adresa: 2619 S. Lawndale Ave., Chicago 23, Ill. U.S.A.

Upisujte spis jímž zahájíme zápas o NOVOU SVOBODU českých a slovenských zemí: BOJ O ČESKOSLOVENSKO!

• Milan Jakubec, předseda M.C.L. v Kanadě, byl přijat vládou jižní Koree — a prezidentem Čong Hi Parkem.

• Janík Horák, bývalý šefredaktor „BOHEMIA“ — se těší dobrého zdraví.

• V. Vostřez, předseda CYRILOMETODEJSKÉ LIGY v Kanadě, připravuje C. M. důstojné jubilejní oslavy.

• „Modrá Revue“, jejíž vydav. je dr. J. Beran, několik měsíců již nevychází.

• Univ. prof. S. Ghelfand, připravuje veliké historické dílo, na kterém pracuje několik roků.

• Důst. pan Josef Šach jenž byl vysvěcen na kněze v Římě v r. 1962, děkuje všem, kteří mu poslali různé dary při jeho první mši svaté, kterou sloužil v kostele sv. Cyrila a Methoděje v Hamiltonu, Canada.

• 21 roků je dovršeno úmrtí, našeho vynikajícího učence Fr. Mareše. (nar. 20. října 1857 — zemřel v únoru 1942.)

• Prof. L. Matoušek, napsal v roce 1958 v Chicagu spis „Vzpomínky na boj za vědeckou pravdu“, který věnoval světlé památce vzácného přítele a učitele, vynikajícího českého učence dr. Frant. Mareše. (Nevíme, zda-li prof. Matoušek, Ing. F. Zemla — badatel českého exilu v Chicagu — nebo novinář J. Brouček, New York, mají dosud ponechané v zásobě nějaké tyto knihy. V případě, že ano — prosíme udejte počet.)

• Dr. J. Kirschbaum, Toronto, Canada, který několika měsíci podal žalobu na komunistické časopisy a „Naše Hlasy“ a Canadian Jewish News v řešení židovské otázky, prohlásil, že nezamýšlí změnit svá rozhodnutí „ohledem žaloby proti spomenutých časopisů“.

• Skupina organizátorů „t. zv. lidové demokratické revoluce“, 1903—1904, která později v r. 1917—1919 se nazývala bolševická — se skládala z 82% cizinců a nesla hrdý titul „Rada lidových komisařů“.

• Univ. prof. Zdeněk Nejedlý pohrozil pěstí v sále Karlovy University na jaře 1937 mnohému, který by býval chtěl kritizovat T. G. M.

• „Zvláštní případy“ — známé výroky při procesu Salcman a spol.:

Šling: Chtěl jsem budovat socialistický svět bez diktatury proletariátu!

Field: Měl jsem pokyn vybírat pro Anglii jen osoby levicové a židy!

Reicin: Nechal jsem nahlédnout do Stěchovického archivu — sovětským spojencům — Američanům!

• Národní politika, číslo 399 ze dne 17. 12. 1899 — a Národní Listy, ze dne 16. 12. 1899, uveřejňují článek o jakémsi panu Beckovi, redaktorovi z Prahy, který se dostavil městskému lékaři v Polné MUDR. V. Michálkovi, vzáležitosti „případu“ Anežky Hruškové a Marii Klímové. Zda-li dr. Michálek uzavřel dveře před tímto pánem uvedené časopisy nepopisují.

VLASTENCI PROBUDE' TE SE K ČINŮM!

PROČ NEZDARY TAKÉ V EXILU?

Protože jsme od roku 1918 dovolili ničemům, aby nám ukradli naši velikou národní proti-komunistickou revoluci z dob první světové války, svobodu, tehdy vykoupenou KRVÍ A ŽELEZEM nejlepších synů našeho národa! Protože jsme dovolili klíce podvrtníků již od roku 1919, aby se zmocnili našich národních škol a odstranili Kristovy kříže, symbol tradiční české národní víry; aby se vetřeli do redakcí našich národních časopisů, do literatury a umění vůbec; aby nasadili socialistické své „klíky“ do našich velikých národních organizací, zejména do Sokola; aby obsadili nové úřady republiky kariéristy s cizáckým duchem a obnutými hřbety atd. atd.

Že jsme toto všechno a jiné nešvary připustili již před skorem padesáti lety, zloduchové podvrátili bývalou zdravou páteř národa, otrávil jeho dřívější jasné myšlení a duši, připravili lid o nutnou víru a tedy o nezbytné sebevědomí a schopnost se bránit, — vyvlastnili nám slavné proti-bolševické dějiny dříve, nežli nám po letech začali vyvlastňovat naši svobodu a naše majetky.

Když pak za dvacet let, roku 1938, přišla chvíle vrcholné zkoušky, není divu, že jsme neobstáli! Že z národa světově pověstných válečníků a rváčů — stal se národ švejků a měkkých.

Po tisíciletí dějin starého českého národa, kdy se kdo ptal, když šlo o životy a svobodu všech: „Co tomu řekne cizina?“ Naši předkové jednali v životních otázkách národa bez ohledu na cizinu, ale pouze pod příkazy svého lidu, českého národa! Neboť jenom tak mohli po tisíciletí udržet se v našich slavných Čechách, v tom nebezpečném středu Evropy, kam je osud postavil a kde ruka Boží je opatřila po věky je chránící pohraničními horami! „Zde jsme a zde zůstaneme!“ — říkali stateční naši předkové. A vždy, jako zázrakem, jejich srdatost zvítězila! I když země české, jako každý střed, neušly žádnému velikému hnutí, který lomcoval Evropou. I když vlast byla na čas zpuštěna a vypleněna — lid náš a stát Čechů se zachoval.

O tento tradiční duch víry, srdatosti, odporu a schopnosti riskovat — okradla nás smečka cizopasníků. A tak jsme stáli v září 1938 materiálně a výtečnými zbraněmi, velkolepě vyzbrojeni k odporu — ALE duševně již dávno demobilisováni t. zv. vůdci s nalomeným charakterem a duchem, bez víry ve vlastní síly; bez víry v tradiční národní zázrak úspěchu, kterým se vlastně národ udržoval ve středu Evropy po staletí; bez odhodlání bojovat za svobodu děj se co děj!

V čele republiky byl slaboch, hlava cizopasníků, který korupcí si tři léta

před tím zajistil volbu za presidenta. „Osvědčený“ kapitulant již z května 1918. Již tenkrát, dvacet let před Mnichovem nařizoval, prosil a zapřísahal naše slavné legie v Rusku, aby se vzdaly bolševikům. Tenkrát se mu to však nepodařilo — a osud legií, osud revoluce, osud samostatnosti Čech byl opět závažně zachráněn! Tehdy ještě náš lid ve zbraní měl páteř, ještě nebyl okraden o bojovného ducha, když na slavném Sjezdu čs. vojsk v Čeljabinsku 23. května 1918 rozhodl bojovat proti bolševikům, nekapitulovat, nevzdát se. A zase v české tradici byl úspěšným — zase jakoby zázrakem zvítězil a zajistil uznání armády i národa před celým světem, položil základ k samostatnosti Čech, znovudobyl státní právo staré slavné naší vlasti! A to i tenkrát všichni naše vojska zrazovali: političtí pověřenci, malodušní diplomaté, ruští a spojenečtí generálové: že prý je to šilený podnik, který prý skončí katastrofou pro naše legie. Naši hoši tehdy měli málo zbraní — většina z nich se musela vrhnouti na bolševické strojní pušky s holými rukama, kamením a klacky — ale v jejich srdcích byla statečnost, víra — a za nimi, jakoby neviditelný strážce stál ten starý duch českých nezlomných dějin. Sám Bůh jim pomáhal — a opět zázrak se stal skutkem jako tak často v dějích českého lidu: zvítězili navzdory všem a všemu! K údivu všech, kteří obratem začali prohlašovat — jak naši nepřátelé též vždy dělali „že to vlastně nic nebylo.“ Po našem vítězství, z něhož se nestyděli kořistit. Po tak slavném vítězství, že končilo dobytím kontinentu velkého jako severní Amerika. Velikou tuto epochu podrobně a dramaticky popisuje dr. Antonín S. Kalina ve své pozoruhodné knize KRVÍ A ŽELEZEM a v připravovaném díle BOJ O ČESKOSLOVENSKO. To byla ještě doba, kdy lid náš měl rovnou páteř, bojovný duch, vypěstovaný generacemi vlasteneckých učitelů, kdy měl víru — odvahu. Té jistě měl dostatek v září 1938. Avšak místo statečných rotmistrů poručíků a kapitánů Čeljabinské vzpoury proti zrádným politikům z května 1918 — měl národ v září 1938, v čele zbábělý švejk.

Dnes víme z německých úředních dokumentů, že sotva by se bylo Hitlerovi podařilo zničit naši vlast, že sami němečtí generálové byli připraveni k revoltě proti Führerovi . . .

Druhá válka se přihnala, duch „Protektorátu“ ještě více zmátl. Snad i oběti nacistických katanů bylo více, nežli by byly ztráty na životech, kdybychom s našimi skvělými zbraněmi hájili svoji vlast již v září 1938! Snad by ani k druhé válce nedošlo a také miliony ži-

votů mohly být zachráněno lidstvu . . . snad.

Po dobu druhé války huňavý hlas z Londýna náš lid „povzbuzoval“: „Nebojte se komunismu, je to jen nacistický strašák! Až se vítězně vrátíme do vlasti, zeptáme se hned ve svobodných volbách našeho lidu, na jeho příkazy a přání atd . . .“ Ale na nic se neptali ničemové z roku 1919, když se zase vrátili do vlasti roku 1945, ne se svobodou, ale se šibenicemi, ne se svobodnými volbami, ale s terorem retribučních dekretů, ne s porozuměním za války strádající lid ve staré vlasti, ale s lidovými soudy — aby národu vyvraždili i ty zbývající vlastence, kteří přežili, kterým se podařilo uniknouti Hitlerovým katanům. Občanské politické strany zakázány. Zachovala se nám zpráva, která mezi lidem se ještě dnes vypráví: „nacisté zničili svobodu — národní fronta pomohla vyvlastnit na víc majetek.“

Opět se vrátil huňavý skřítek, aby znesvětil Hrad českých králů, aby otevřel brány českých zemí — komunismu!

Opět jsme dovolili, aby u nás „vývoj šel doleva“. O dvě léta později přišla a musela nezbytně přijít retribuce — retributantů — odplata belzebuba, který vyháněl d'ábla — třetí kapitulace: „únor 1948“.

Opět ji usilovně připravovala tatáž smečka cizopasníků, kterou si dal náš lid nasadit do svého středu již roku 1918—1919! Jim opět v čele byl huňavý skřítek, tragi-komická figura našeho dramatu. Avšak noví diktátoři, tzv. komunisté byli přísní na zloděje národního majetku. Nastal exodus „vyvlastňovatelů — vyvlastňovaného“ majetku, aby se zachránili před zaslouženými žaláři a tresty.

Do zástupu vlastenců, kteří po únoru 1948 unikli komunismu za hranice, vetřeli se tito zlodějové, podvodníci, zloduchové, aby i v exilu otravovali náš život a bránili nám v sousedství všech našich sil k boji o Novou Svobodu vlasti.

Tito padouši se vetřeli do všemožných organizací svobodného světa jako „bojovníci proti-komunističtí“. Ano, to jsou oni, kteří pomáhali u nás komunismus nastolovat, kteří s ním spolupracovali.

Naším předním úkolem dnes je vyvrhnouti tuto mrvu z tělesa exilu. Oni jsou to, jejichž návratu domů se nejvíce obává náš lid ve staré vlasti, — národ, připravený již léta k druhé národní revoluci proti komunismu.

Očistiti exil od této mrvy — je prvním naším úkolem v přípravách konečného zápasu o Novou Svobodu naší drahé vlasti.

VLASTENCI PROBUDE' TE SE K ČINŮM!

JEDNOU VĚTOU . . .

• 16 roků byl rekord státníka, který vládnul v Č. S. R. . . dejte mě toto . . . kře-slo, a já nemám zájmu, která politická strana u nás vládne.

• Socialistický režim v Praze, nastoupil šilený propagační boj proti Bibli a všem náboženstvím. Přinášíme dnes bez poznámky ukázkou ze sportovního týdeníku „Stadion“ číslo 37, ze dne 14. září t. r.:

TROJICE.

Bůh — otec je rovnoramenný trojúhelník, z něhož mezi nestydatými čárkami zírá oko. Jednou blaženě mrká, jindy metá blesky. Bůh-syn je statný třicetiletý podnikavý muž, který na setkání křísí nebožtíky a mění vodu ve víno.

TO JE TROJICE BOŽÍ. Všudypřítomná, vševědoucí, všemohoucí. Nezná absenci, nemá nikdy voko, není pevnosti, které by nedobyla. Živí už dva tisíce let malíře, sochaře, kostelníky a papeže. Prostřednictvím svých zástupců si dává stavět pěkné přibytky a koná v nich plenárky na téma spasení a ztracení lidstva. V těch stáncích není příliš dobrá obsluha. Na lid zbyly vodové oplatky. Kristem proměněná voda protéká jen posvěcenými hrdly Pia XXIII a feldkuráta Katze.

Takové jsou zkušenosti věřícího, který prohrál závod s časem. Zaostal. Ubohý voják, který se po skončení války marně motá v bludišti zákopů. Je jiná doba. Zavrhlí jsme víru, Jsme ateisté.“

Poznámka redakce: Článek napsal Milan Schulz. Člověk — nebo zvíře?

CO DĚLAL MARŠÁL MALINOVSKIJ V ČESKOSLOVENSKU?

Podle úředních zpráv byl prý tam jen na „léčení“. Ale místo lázni navštěvoval vysoká vojenská učiliště. V brněnské vysoké technické škole prohlásil, že je nutnost vybudovati nejsilnější pozemní armády na principu neatomických zbraní. Rusko prý bude mít v nejbližší době prostředek zneškodnit atomové zbraně ještě nad územím nepřítelů. Nabídal k řízení speciálních oddílů vycvičených v perfektní znalosti anglické a německé řeči, které budou co by „parašutisté“ v cizích uniformách nasazeni na domácí půdu co by contra-špionáž a tak v nejbližší době zlikvidují na povl domácí odboj. Upozornil, že je více jak pravděpodobné, že čínští úchylníci strany vypoví odboj bílým tvářím. . . Jinými slovy, všechno musí jít na plné obrátky — práce a mašiny 24 hod. CHARAŠÓO . . .

Upisujte, čtete, doporučte spis BOJ O ČESKOSLOVENSKO!

V tisku — Frank VEDRINA PRINTING
443 KING ST., W., TORONTO, Ont.

SMĚRUJEME K NOVÉ EVROPĚ!

Budeme se snažit vésti časopis v duchu křesťanském a konservativním, aby byl posilou dnes tak poníženého českého národa.

Lid Spojených sovětských socialistických republik, SSSR a socialistické republiky Československé, kolonie SSSR, žije v nesvobodě, utlačen, zbaven práva a svobodného projevu, soukromného vlastnictví a volnosti rozvoje svých sil. Tomuto lidu chceme sloužit: Být apoštolý dějinné pravdy jak ji hlásá dr. A. S. Kalina; poukazovat na chyby a nedostatky a hledat cesty k nápravě, cestu k NOVÉ SVOBODĚ; hledat způsob, jak v budoucnosti ZAPOJITI SAMOSTATNÝ NÁROD DO FEDERATIVNÍ EVROPY - SPOJENÝCH STÁTŮ.

Budeme bojovat proti bezbožskému socialistickému marxismu a materialistickému přežitku.

Noviny budeme dělati nezávisle.

What Mr. Peroutka's "Democratic Manifesto" has forgotten to say

Mr. Peroutka, who before the Communist coup in February 1948 edited a large daily newspaper in Prague used to be very busy persuading people that Communism will bring them great prosperity and happiness.

Characteristic of his political views is his book "So or so." There on page 21, he writes with great enthusiasm about the Russian revolution. The climax of this eulogy are the words "The Russian revolution is great, as great perhaps as Christianity itself." On page 80 he says: "There is no hope of peace in this country, unless socialisation is accepted sincerely and for ever."

Mr. Ferdinand Peroutka is member of the Czechoslovak National Socialist Party. (As in Canada J. Hora, Dr. Krajina etc.) This party formed right after the war a so-called "National Front" with the Communists. Today the Party

has two branches, one in Czechoslovakia (with representation in the Prague Parliament and the Government), and one in exile. There is no difference between the two branches except a geographical one.

The founder and first president of this party J. V. Klofac wrote in the official daily "Ceske Slovo" on November 20th, 1938, i. e. at a time when there was not a single German soldier on our soil yet, in capital letters the following words: "Nazi-Socialism has developed in our country (viz. Czechoslovakia.) We have been building it for forty years. It has achieved much in our circumstances, but it couldn't have become a decisive power, as it has happened in Germany, where Adolf Hitler copied the programme of the Czechoslovak National Socialists. We must not catch up with Germany and her Nazism, we must

oustrip them. Nazism has surpassed us. It has power. But we must give an example of co-existence of Slavs and Germans in Central Europe, which will be easy as we are related to the Germans by blood. My mother's father was full-blooded German from Pohled near Ne-mecky Brod."

Mr. Ferdinand Peroutka can change his color like a chameleon, he can beguile skillfully wellmeaning people and holds his ground under any circumstances.

Mr. Ferdinand Peroutka swiftly proclaimed himself the Leader of the exiles though no one has ever elected him. In this position, backed by American dollars he leads the Czech section of Radio Free Europe and he slashed the anticommunist movements in exile into pieces.

Benedikt, Australia